

Alnus incana

Hoogte	12 - 18 (20) m, snelgroeiend
Kroon	eivormig, halfopen kroon
Schors en takken	grijs en glad, twijgen grijsbruin
Blad	breed eirond, groen, 5 - 10 cm
Bloemen	katjes, een 3-paarsachtig, februari/maart
Vruchten	eivormige elzenproppen, grijsbruin, 1 - 1,5 cm
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	kalkminnend, verdraagt droge bodems
Bodemvochtigheid	kan op droge grond, bestand tegen korte overstroming, bestand tegen lange overstroming
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	3 (-40,0 tot -24,5 °C)
Windbestendigheid	goed, gevoelig voor zeewind
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), bestand tegen wind, bestand tegen strooizout
Toepassing	begraafplaatsen, industriegebied, boomsingel
Vorm	hoogstam boom, meerstammige boom
Oorsprong	Europa, West Azië, USA

Alnus incana, oftewel de witte els, is inheems in geheel Europa tot de Kaukasus, m.u.v. Groot-Brittannië. *Alnus incana* groeit uit tot een forse struik meerstammige boom met een compacte, onregelmatige kroon. De stam en jonge twijgen zijn grijs. In tegenstelling tot *Alnus glutinosa* heeft *Alnus incana* geen klevrige delen. De verspreid staande groene bladeren zijn eirond met een spitse top, hebben een gezaagde bladrand en een behaarde tot viltige onderzijde. Knoppen zijn kort gesteeeld. De bloeiwijze is onopvallend met $\pm 0,5$ cm lange vrouwelijke katjes en ± 7 cm lange paarsachtige mannelijke katjes met geel stuifmeel. In september verschijnen grijsbruine elzenproppen die de boom de gehele winter sieren. *Alnus incana* wortelt tamelijk diep, maar blijft meer aan de oppervlakte dan *Alnus glutinosa* en wordt in de bosbouw aangeplant als stikstofproducent. Verdraagt geen verharding.